

ТЕМА № 13

ОКРЕМЕ ПРОВАДЖЕННЯ

*Кафедра цивільного права та процесу
НАВС*

Навчальна мета: сприяти формуванню у ЗВО методологічних знань про поняття окремого провадження як неповного виду цивільного судочинства, його ознаки, види справ, що розглядаються в порядку окремого провадження, порядок розгляду справ окремого провадження, сформулювати: розуміння основних понять, вміння застосовувати основні терміни і поняття з теми, а також активізувати ЗВО до самостійного вивчення наукової та методичної літератури.

Виховна мета: сприяти формуванню наукового світогляду, моральних, естетичних та інших якостей особистості, виховувати активність до одержання знань майбутнього фахівця, прищеплення інтересу до вивчення дисципліни.

Розвивальна мета: розвивати інтелектуальні здібності, культуру мовлення та спілкування, пам'ять, увагу, уяву, творчий склад мислення, спостережливість, активність, самостійність, логічне осмислення основних понять та термінів, вміння сприймати та аналізувати матеріал, прищеплювати ЗВО навички раціональних способів пізнавальної діяльності з зазначеної теми.

Нормативно-правові акти:

- Конституція України: Закон України від 28.06.1996 р. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
- Цивільний процесуальний кодекс України: Закон України від 18.03.2004 р. (в ред. Закону від 03.10.2017) URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1618-15#Text>
- Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про судову практику в справах про встановлення фактів, що мають юридичне значення» від 31.03.1995 р. № 5 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0005700-95#Text>
- Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про усиновлення і про позбавлення та поновлення батьківських прав» від 30.03.2007 р. № 3 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0003700-07#Text>
- Постанова Пленуму Верховного Суду України «Про практику застосування судами законодавства при розгляді справ про право на шлюб, розірвання шлюбу, визнання його недійсним та поділ спільного майна подружжя» від 21.12.2007 р. № 11 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0011700-07#Text>
- Постанова Пленуму Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ «Про судову практику в цивільних справах про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб» від 30.09.2011 р. № 10 URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0010740-11#Text>

План:

- ◎ Поняття і суть окремого провадження.
- ◎ Види справ, що розглядаються в порядку окремого провадження.
- ◎ Порядок розгляду справ окремого провадження.
- ◎ Особливості розгляду деяких справ в порядку окремого провадження.

1. Поняття і суть окремого провадження

Окреме провадження – це вид непозовного цивільного судочинства, в порядку якого розглядаються цивільні справи про підтвердження наявності або відсутності юридичних фактів, що мають значення для охорони прав, свобод та інтересів особи або створення умов здійснення нею особистих немайнових чи майнових прав або підтвердження наявності чи відсутності неоспорюваних прав (ст. 293 ЦПК України).

Справи, які суд розглядає в порядку окремого провадження:

- про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи;
- про обмеження фізичної особи у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх;
- про надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності;
- про визнання фізичної особи безвісно відсутньою чи оголошення її померлою;
- про усиновлення;
- про встановлення фактів, що мають юридичне значення;
- про відновлення прав на втрачені цінні папери на пред'явника та векселі;
- про передачу безхазяйної нерухомої речі у комунальну власність;

- про визнання спадщини відумерлою;
- про надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку;
- про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу;
- про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб;
- розкриття професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках;
- про видачу і продовження обмежувального припису.

Даний перелік не є вичерпним, оскільки відповідно до ч. 3 ст. 293 ЦПК України за правилами окремого провадження можуть бути розглянуті і інші категорії справ.

Ознаки (особливості) окремого провадження:

- відсутність матеріально-правового спору (але може бути спір про факт)

- особливий об'єкт судового захисту - охоронюваний законом (законний) інтерес

- наявність спеціальної мети

- особливий суб'єктний склад

*Суб'єктний склад справ окремого
провадження:*

суд

*учасники справи – заявник,
заінтересовані особи*

інші учасники судового процесу

-
- на справи, що розглядаються в порядку окремого провадження, не поширюється принцип змагальності

- справи, що розглядаються в порядку окремого провадження, не можуть бути об'єктом розгляду в третейському суді

- відсутній інститут мирової угоди та не передбачено процедури врегулювання спору за участю судді

- за умови ухвалення рішення про задоволення вимог заявника судові витрати не підлягають відшкодуванню

- справи окремого провадження не можуть розглядатися у порядку спрощеного провадження чи заочного розгляду справи

- формою звернення до суду є заява, яка повинна відповідати загальним вимогам, які пред'являються до позовної заяви

- у випадках, встановлених п. п. 1, 3, 4, 9, 10 ч. 2 ст. 293 ЦПК України, розгляд справ проводиться у складі одного судді і двох присяжних

- результат вирішення цивільної справи по суті закріплюється у рішенні суду

**2. Види справ, що
розглядаються в порядку
окремого провадження**

Виділяють три групи справ окремого провадження:

❑ справи, порядок розгляду та вирішення яких визначено цивільним процесуальним законодавством у ч. 2 ст. 293 ЦПК України

❑ справи, які тільки поіменовані ЦПК України, однак особливості їх розгляду визначено іншими актами законодавства (ч. 3 ст. 293 ЦПК України)

❑ справи, що можуть розглядатися у порядку окремого провадження, якщо їх віднесено актами законодавства до цивільної юрисдикції

**Справи, порядок розгляду та вирішення
яких визначено цивільним
процесуальним законодавством**

(ч. 2 ст. 293 ЦПК України)

Справи цієї групи прийнято поділяти на:

справи про зміну правового статусу фізичної особи (ФО) та встановлення фактів, що мають юридичне значення

- про обмеження цивільної дієздатності ФО, визнання ФО недієздатною та поновлення дієздатності ФО; про надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності; про визнання ФО безвісно відсутньою або оголошення її померлою, про усиновлення

справи про визнання або відновлення неоспорюваних суб'єктивних прав

- про відновлення прав на втрачені цінні папери на пред'явника та векселі, про передання безхазяйної нерухомої речі у комунальну власність, про визнання спадщини відумерлою

справи про застосування встановлених законом заходів щодо захисту прав та законних інтересів

- про надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку, про обов'язкову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу, про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб, розкриття професійної таємниці на ринках капіталу та організованих товарних ринках

**Справи, які тільки поіменовані ЦПК України,
однак особливості їх розгляду визначено
іншими актами законодавства**

(ч. 3 ст. 293 ЦПК України):

- ❑ про надання права на шлюб (ст. 23 СК України);
- ❑ про розірвання шлюбу за заявою подружжя, яке має дітей (ст. 109 СК України);
- ❑ про поновлення шлюбу після його розірвання (ст. 117 СК України);
- ❑ про установлення режиму окремого проживання за заявою подружжя (ст. 119 СК України).

Справи, що можуть розглядатися у порядку окремого провадження, якщо їх віднесено актами законодавства до цивільної юрисдикції:

- ❑ про визнання шлюбу неукладеним (ст. 48 СК України), визнання розірвання шлюбу фіктивним, припинення режиму окремого проживання подружжя;
- ❑ про надання права на побачення з дитиною матері чи батькові, позбавленим батьківських прав; повернення дитини батькам чи іншим особам;
- ❑ про визначення розміру аліментів у твердій грошовій сумі (ч. 1 ст. 184 СК України), звільнення опікуна та піклувальника (ст. 75 ЦК України);
- ❑ про зміну мети установи та структури управління (ч. 1 ст. 103 ЦК України);
- ❑ про установлення факту недостовірності інформації, поширеної стосовно фізичної особи та/або членів її сім'ї, і спростування такої інформації (ч. 4 ст. 277 ЦК України);
- ❑ про зміну мети використання пожертви (ч. 2 ст. 730 ЦК України);
- ❑ про індексацію чи збільшення розміру відшкодування шкоди, завданої каліцтвом, іншим ушкодженням здоров'я або смертю, на підставах, визначених у ст. 1208 ЦК України.

3. Порядок розгляду справ окремого провадження

Загальні особливості розгляду справ окремого провадження, визначені у ст. 294 ЦПК України.

При цьому для окремих категорій справ, що розглядаються в порядку окремого провадження, встановлена спеціальна процесуальна процедура розгляду, регламентована у розділі IV ЦПК України.

Особливості порядку розгляду справ окремого провадження:

Під час розгляду справ окремого провадження суд зобов'язаний роз'яснити учасникам справи їхні права та обов'язки, сприяти у здійсненні та охороні гарантованих Конституцією і законами України прав, свобод чи інтересів фізичних або юридичних осіб, вживати заходів щодо всебічного, повного і об'єктивного з'ясування обставин справи.

З метою з'ясування обставин справи суд може за власною ініціативою витребувати необхідні докази.

Справи окремого провадження суд розглядає за участю заявника і заінтересованих осіб.

У випадках, встановлених п. п. 1, 9 і 10 ч. 2 ст. 293 ЦПК

України, розгляд справ проводиться судом за обов'язковою участю адвоката особи, стосовно якої розглядається справа. Якщо адвоката не залучено особою – це робить суд через орган (установу), уповноважений законом на надання безоплатної правничої допомоги.

Справа про розірвання шлюбу за заявою особи, засудженої до позбавлення волі, може бути розглянута судом за участю представника такої особи.

Справи окремого провадження не можуть бути:

- ❑ передані на розгляд третейського суду. Додаткова регламентація цього положення встановлюється приписами ст. 6 Закону України від 11 травня 2004 року № 1701-IV «Про третейські суди»;
- ❑ закриті у зв'язку з укладенням мирової угоди (враховуючи відсутність спору про право між учасниками справи та протилежного матеріально-правового інтересу).

Розгляд справ у порядку окремого провадження здійснюється суддею одноособово, або, у визначених ч. 2 ст. 293 ЦПК України випадках - судом у складі одного судді і двох присяжних:

- п. 1 (обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи);
- п. 3 (визнання фізичної особи безвісно відсутньою чи оголошення її померлою);
- п. 4 (усиновлення);
- п. 9 (надання особі психіатричної допомоги в примусовому порядку);
- п. 10 (примусова госпіталізація до протитуберкульозного закладу).

Якщо під час розгляду справи у порядку окремого провадження виникає спір про право, який вирішується в порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду і роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на загальних підставах.

При ухваленні судом рішення судові витрати не відшкодовуються, якщо інше не встановлено законом.

У рішенні суду про розірвання шлюбу зазначається про вибір прізвища тим з подружжя, який змінив прізвище під час державної реєстрації шлюбу, що розривається.

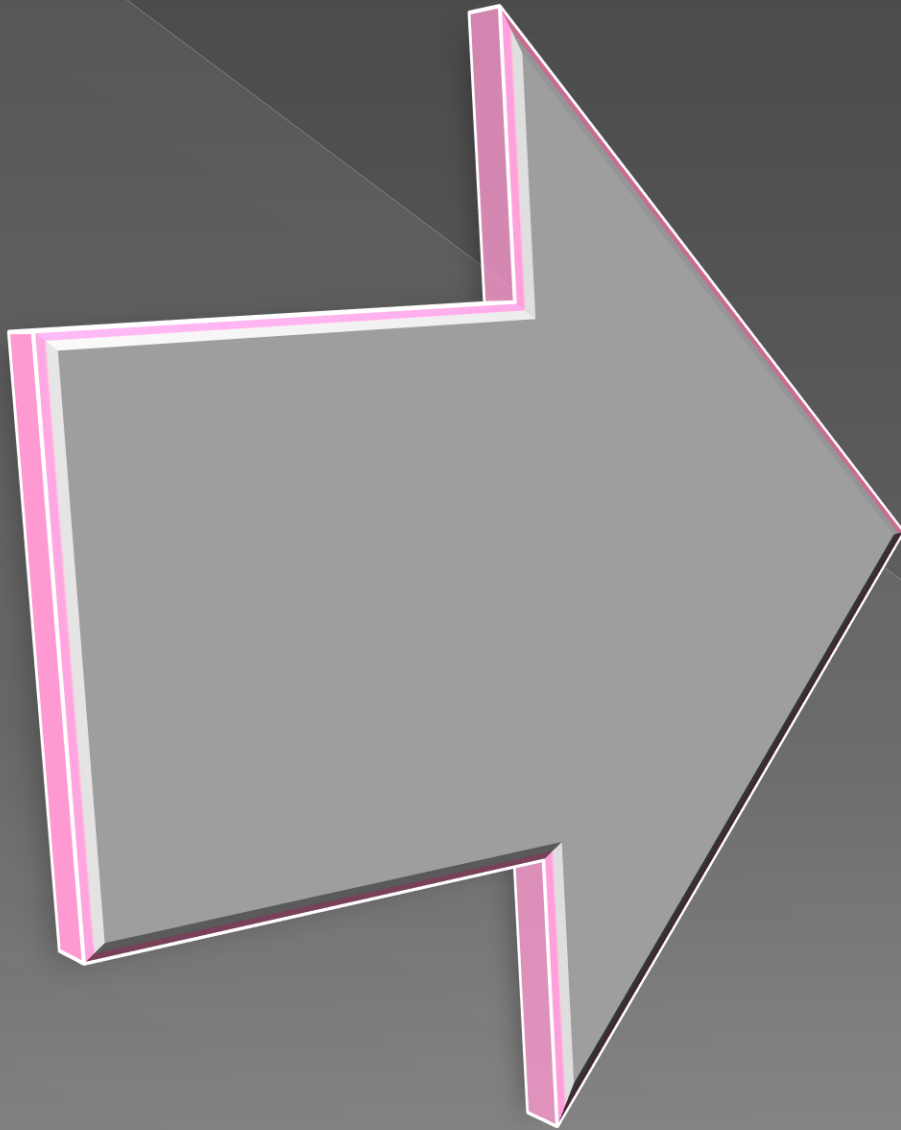
4. Особливості розгляду справ в порядку окремого провадження

*Розгляд судом справ про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи
(ст. ст. 295–300 ЦПК України)*

Підсудність:

- заява про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи, у тому числі неповнолітньої особи, чи визнання фізичної особи недієздатною подається до суду за місцем проживання цієї особи;
- якщо особа перебуває на лікуванні у закладі з надання психіатричної допомоги – за місцезнаходженням цього закладу;
- підсудність справ про обмеження цивільної дієздатності чи визнання недієздатним громадянина України, який проживає за її межами, визначається за клопотанням заявника ухвалою судді Верховного Суду.

Коло суб'єктів, які вправі звернутися до суду із заявою, визначено у ст. 296 ЦПК України.

У виняткових випадках, коли особа, щодо якої відкрито провадження у справі про обмеження її у цивільній дієздатності чи визнання її недієздатною, явно ухиляється від проходження експертизи, суд у судовому засіданні за участю лікаря-психіатра може постановити ухвалу *про примусове направлення фізичної особи на судово-психіатричну експертизу* (ст. 298 ЦПК України).

*Порядок призначення й
проведення експертизи
визначений у Порядку проведення
судово-психіатричної експертизи,
затвердженому наказом
Міністерства охорони здоров'я
України 08.05.2018 року № 865.*

Скасування рішення суду про обмеження цивільної дієздатності фізичної особи та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи, цивільна дієздатність якої була обмежена, здійснюється за рішенням суду за заявою самої фізичної особи, її піклувальника, членів сім'ї або органу опіки та піклування.

Скасування рішення суду про визнання фізичної особи недієздатною та поновлення цивільної дієздатності фізичної особи, яка була визнана недієздатною, в разі її видужання або значного поліпшення її психічного стану здійснюється за рішенням суду на підставі відповідного висновку судово-психіатричної експертизи за заявою опікуна, членів сім'ї, органу опіки та піклування або самої особи, визнаної недієздатною.

Строк дії рішення про визнання фізичної особи недієздатною визначається судом, але не може перевищувати двох років. Клопотання про продовження строку дії рішення про визнання фізичної особи недієздатною має право подати опікун, представник органу опіки та піклування не пізніше ніж за 15 днів до закінчення дворічного строку.

Розгляд судом справ про обмеження фізичної особи у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх (ст. ст. 300-1 – 300-5 ЦПК України)

Підсудність:

- заява про обмеження фізичної особи у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх подається до суду за місцем проживання такої особи.

Заяву про обмеження фізичної особи у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх може бути подано членами сім'ї першого ступеня споріднення (батьки, чоловік або дружина, діти, в т.ч. усиновлені) або законними представниками такої особи.

Азартна гра - будь-яка гра, умовою участі в якій є внесення гравцем ставки, що дає право на отримання виграшу (призу), імовірність отримання і розмір якого повністю або частково залежать від випадковості, а також знань і майстерності гравця.

Гральний заклад - гральний заклад казино, зал гральних автоматів, букмекерський пункт.

*Частина 1 ст. 1 Закону України
«Про державне регулювання діяльності щодо організації
та проведення азартних ігор» від 14.07.2020 № 768-IX*

У заяві про обмеження фізичної особи у відвідуванні гральних закладів та участі в азартних іграх мають бути викладені обставини, що підтверджують підстави для обмеження фізичної особи у відвідування гральних закладів та участі в азартних іграх, а саме:

- перевищення витрат на гру над особистими доходами особи, що ставить особу або її сім'ю у скрутне матеріальне становище;
- наявність у особи боргових зобов'язань на суму більше 100 прожиткових мінімумів доходів громадян;
- несплата особою аліментів впродовж більше трьох місяців;
- отримання особою або членами її сім'ї житлової субсидії чи пільг на сплату житлово-комунальних послуг;
- скрутне матеріальне становище особи чи членів її сім'ї, а також інших осіб, яких вона за законом зобов'язана утримувати.

*Розгляд судом справ про надання неповнолітній особі повної
цивільної дієздатності (емансипація)
(ст. ст. 301–304 ЦПК України)*

«Емансипація» походить від латинського «emancipatio» – оголошення неповнолітнього повністю дієздатним, а дослівно перекладається як «звільняю від опіки». Це своєрідний термін, який означає звільнення від якої-небудь залежності, скасування якихось обмежень, зрівняння у правах.

Підсудність:

□ заява неповнолітньої особи, яка досягла 16-річного віку, про надання їй повної цивільної дієздатності у випадках, встановлених ЦК України, за відсутності згоди батьків (усиновлювачів) або піклувальника подається до суду за місцем її проживання. Якщо ж неповнолітня особа – громадянин України проживає за її межами, то питання підсудності у такому випадку визначається за клопотанням заявника ухвалою судді Верховного Суду.

***Відповідно до положень ст. 35 ЦК України
повна цивільна дієздатність може бути надана:***

- фізичній особі, яка досягла шістнадцяти років і працює за трудовим договором
- неповнолітній особі, яка записана матір'ю або батьком дитини
 - неповнолітній особі, яка вступила у шлюб
- фізичній особі, яка досягла шістнадцяти років і яка бажає займатися підприємницькою діяльністю

*Повна цивільна дієздатність може
бути надана:*

*в адміністративному
порядку*

Неповнолітня особа звертається з відповідною заявою до органу опіки та піклування, додаючи до заяви письмову згоду батьків (усиновлювачів) або піклувальника неповнолітньої особи.

в судовому порядку

У випадку відсутності письмової згоди батьків (усиновлювачів) або піклувальника повна цивільна дієздатність може бути надана неповнолітній особі за рішенням суду в порядку окремого провадження.

Справи про надання неповнолітній особі повної цивільної дієздатності суд розглядає за участю заявника, одного або обох батьків (усиновлювачів) або піклувальника, а також представників органів опіки та піклування.

Участь представників органів опіки та піклування у розгляді справи є обов'язковою (ст. 303 ЦПК України).

Заявником у справах цієї категорії є неповнолітня особа, яка звертається до суду з вимогою про надання їй повної цивільної дієздатності.

Заінтересованими особами у розгляді справи належить визнати батьків, усиновлювачів або піклувальників, оскільки з наданням неповнолітній особі повної дієздатності у перелічених суб'єктів утрачаються щодо неї певні повноваження.

*Розгляд судом справ про визнання фізичної особи безвісно відсутньою чи оголошення її померлою
(ст. ст. 305–309 ЦПК України)*

Підсудність:

- заява про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою подається до суду за місцем проживання заявника або за останнім відомим місцем проживання (перебування) фізичної особи, місцеперебування якої невідоме, або за місцезнаходженням її майна.

Фізична особа може бути визнана судом безвісно відсутньою, якщо протягом одного року в місці її постійного проживання немає відомостей про місце її перебування (ч. 1 ст. 43 ЦК України).

Підстави для оголошення фізичної особи померлою визначені у ст. 46 ЦК України.

У заяві про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою повинно бути зазначено:

- для якої мети необхідно заявникові визнати фізичну особу безвісно відсутньою або оголосити її померлою;
- обставини, що підтверджують безвісну відсутність фізичної особи, або обставини, що загрожували смертю фізичній особі, яка пропала безвісти,
- або обставини, що дають підставу припускати її загибель від певного нещасного випадку.

Суд до початку розгляду справи встановлює осіб (родичів, співробітників тощо), які можуть дати свідчення про фізичну особу, місцеперебування якої невідоме, а також запитує відповідні організації за останнім місцем проживання відсутнього (житлово-експлуатаційні організації, органи реєстрації місця проживання осіб або органи місцевого самоврядування) і за останнім місцем роботи про наявність відомостей щодо фізичної особи, місцеперебування якої невідоме.

Одночасно суд вживає заходів через органи опіки та піклування щодо встановлення опіки над майном фізичної особи, місцеперебування якої невідоме, якщо опіку над майном ще не встановлено.

Після набрання законної сили рішенням про оголошення фізичної особи померлою суд надсилає рішення відповідному органу ДРАЦС для реєстрації смерті фізичної особи, а також до нотаріуса за місцем відкриття спадщини, а в населеному пункті, де немає нотаріуса, - відповідного органу місцевого самоврядування для вжиття заходів щодо охорони спадкового майна. За наявності в населеному пункті кількох нотаріусів, а також у випадках, коли місце відкриття спадщини невідоме, рішення надсилається до державного нотаріального архіву з метою передачі його за належністю уповноваженому нотаріусу для вжиття заходів з охорони спадкового майна (ч. 2 ст. 308 ЦПК України).

У разі одержання заяви про появу фізичної особи, яку було визнано безвісно відсутньою або оголошено померлою, або відомостей про місцеперебування цієї особи суд за місцеперебуванням особи або суд, який ухвалив рішення про визнання особи безвісно відсутньою або оголосив її померлою, призначає справу до слухання за участю цієї особи, заявника та інших заінтересованих осіб і скасовує своє рішення про визнання фізичної особи безвісно відсутньою або оголошення її померлою. Заяву може бути подано особою, яку було визнано безвісно відсутньою або оголошено померлою, або іншою заінтересованою особою.

*Розгляд судом справ про усиновлення
(ст. ст. 310–314 ЦПК України)*

Підсудність:

- ❑ заява про усиновлення дитини або повнолітньої особи, яка не має матері, батька або була позбавлена їхнього піклування, подається до суду за місцем їх проживання.

Усиновленням є прийняття усиновлювачем у свою сім'ю особи на правах дочки чи сина, що здійснене на підставі рішення суду, крім випадку усиновлення дитини, яка є громадянином України, але проживає за її межами (ст. 207 Сімейного кодексу України).

Заява про усиновлення дитини повинна містити:

- найменування суду, до якого подається заява;
- ім'я, місце проживання заявника, а також прізвище, ім'я, по батькові, вік усиновлюваної дитини, її місце проживання, відомості про стан здоров'я дитини;
- може також містити клопотання про зміну прізвища, імені, по батькові, дати, місця народження дитини, про запис заявника матір'ю або батьком дитини.

До заяви про усиновлення дитини за наявності мають бути додані такі документи:

- копія свідоцтва про шлюб, а також письмова згода на це другого з подружжя, засвідчена нотаріально, - при усиновленні дитини одним із подружжя;
- медичний висновок про стан здоров'я заявника;
- довідка з місця роботи із зазначенням заробітної плати або копія декларації про доходи;
- документ, що підтверджує право власності або користування жилим приміщенням;
- інші документи, визначені законом.

Під час розгляду справи суд перевіряє законність підстав для усиновлення, в тому числі наявність згоди усиновлюваної дитини, якщо така згода є необхідною, або наявність згоди усиновлюваної повнолітньої особи. Також суд повинен перевірити: чи може заявник бути усиновлювачем; чи є дитина, відповідно до законодавства, суб'єктом усиновлення; чи відповідають висновки органу опіки та піклування та дозвіл на усиновлення органу виконавчої влади необхідним вимогам; чи дали батьки згоду на усиновлення (якщо така необхідна).

Ухвалюючи рішення про усиновлення дитини, суд враховує обставини, що мають істотне значення, зокрема:

- 1) стан здоров'я та матеріальне становище особи, яка бажає усиновити дитину, її сімейний стан та умови проживання, ставлення до виховання дитини;
- 2) мотиви, на підставі яких особа бажає усиновити дитину;
- 3) мотиви того, чому другий із подружжя не бажає бути усиновлювачем, якщо лише один із подружжя подав заяву про усиновлення;
- 4) взаємовідповідність особи, яка бажає усиновити дитину, та дитини, а також те, як довго ця особа опікується вже дитиною;
- 5) особу дитини та стан її здоров'я;
- 6) ставлення дитини до особи, яка бажає її усиновити (ст. 224 Сімейного кодексу України).

Розгляд судом справ про встановлення фактів, що мають юридичне значення (ст. ст. 315–319 ЦПК України)

Підсудність:

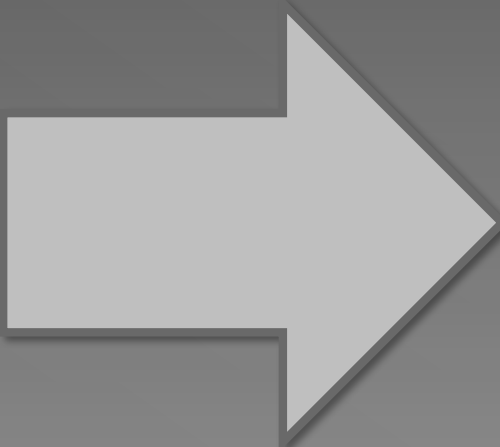
□ заява фізичної особи про встановлення факту, що має юридичне значення, подається до суду за місцем її проживання. Підсудність справ за заявою громадянина України, який проживає за її межами, про встановлення факту, що має юридичне значення, визначається за його клопотанням ухвалою судді Верховного Суду.

Суд розглядає справи про встановлення факту:

- родинних відносин між фізичними особами;
- перебування фізичної особи на утриманні;
- каліцтва, якщо це потрібно для призначення пенсії або одержання допомоги по загальнообов'язковому державному соціальному страхуванню;
- реєстрації шлюбу, розірвання шлюбу, усиновлення;
- проживання однією сім'єю чоловіка та жінки без шлюбу;
- належності правовстановлюючих документів особі, прізвище, ім'я, по батькові, місце і час народження якої, що зазначені в документі, не збігаються з прізвищем, ім'ям, по батькові, місцем і часом народження цієї особи, зазначеним у свідоцтві про народження або в паспорті;
- народження особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту народження;
- смерті особи в певний час у разі неможливості реєстрації органом державної реєстрації актів цивільного стану факту смерті;
- смерті особи, яка пропала безвісти за обставин, що загрожували їй смертю або дають підстави вважати її загиблою від певного нещасного випадку внаслідок надзвичайних ситуацій техногенного та природного характеру.

У судовому порядку можуть бути встановлені також інші факти, від яких залежить виникнення, зміна або припинення особистих чи майнових прав фізичних осіб, якщо законом не визначено іншого порядку їх встановлення.

Справи про встановлення факту належності особі паспорта, військового квитка, квитка про членство в об'єднанні громадян, а також свідоцтв, що їх видають органи державної реєстрації актів цивільного стану, судовому розгляду в окремому провадженні не підлягають.

Суддя відмовляє у відкритті провадження у справі, якщо з заяви про встановлення факту, що має юридичне значення, вбачається спір про право, а якщо спір про право буде виявлений під час розгляду справи, - залишає заяву без розгляду.

*Розгляд судом справ про відновлення прав на
втрачені цінні папери на пред'явника та векселі
(ст. ст. 320–328 ЦПК України)*

Підсудність:

- ❑ особа, яка втратила цінний папір на пред'явника або вексель, може звернутися до суду із заявою про визнання їх недійсними і про відновлення її прав на втрачений цінний папір. Заява подається до суду за місцезнаходженням емітента цінного папера на пред'явника або за місцем платежу за векселем.

Цінний папір як об'єкт цивільних прав, форма існування якого встановлюється законом, посвідчує грошове або інше майнове право, визначає взаємовідносини емітента цінного папера (особи, яка видала цінний папір) та особи, яка має права на цінний папір, передбачає виконання зобов'язань за таким цінним папером, а також можливість передачі іншим особам прав на цінний папір та прав за цінним папером або обмеження такої можливості у випадках та порядку, передбачених законом (ст. 194 ЦК України).

У заяві до суду про визнання втраченого цінного папера на пред'явника або векселя недійсним та відновлення прав на них повинно бути зазначено:

- ім'я і місце проживання заявника, найменування та місцезнаходження юридичної особи - заявника;
- обставини, за яких втрачено цінний папір на пред'явника або вексель;
- повну і точну назву емітента втраченого цінного папера на пред'явника і його реквізити, а для векселя - вид, номер бланка, суму векселя, дату і місце складання, строк та місце платежу, найменування векселедавця та інших, відомих заявнику, зобов'язаних за векселем осіб, а також першого векселедержателя.

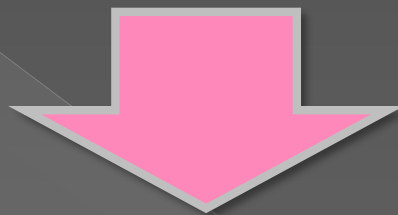
Суд, одержавши заяву, своєю ухвалою постановляє:

- зробити публікацію про виклик держателя втраченого цінного папера на пред'явника або векселя до суду;
- заборонити здійснювати будь-які операції за втраченим цінним папером на пред'явника або за векселем.

Ухвала надсилається емітенту втраченого цінного папера на пред'явника.

У справі про визнання недійсним втраченого векселя та відновлення прав на нього ухвала суду надсилається негайно зобов'язаним за векселем особам, якщо їх адреси відомі суду, а також, якщо строк платежу за векселем не настав, на адресу всіх нотаріусів відповідного нотаріального округу, на території якого знаходиться місце платежу за векселем.

Якщо протягом тримісячного строку з дня публікації про виклик держателя втраченого цінного папера на пред'явника або векселя не надійде заяви, зазначеної у ч. 1 ст. 324 ЦПК України, суд призначає справу до розгляду. Про день розгляду справи суд повідомляє заявника, емітента втраченого цінного папера на пред'явника або зобов'язаних за векселем осіб (ст. 326 ЦПК України).

За результатами розгляду справи суд ухвалює рішення про визнання втраченого цінного папера на пред'явника або векселя недійсним або про відмову в задоволенні заявленої вимоги.

*Рішення про визнання втраченого цінного папера на пред'явника або векселя недійсним є підставою для видачі заявникові цінного папера на пред'явника замість визнаного недійсним або проведення визначених ним операцій; для здійснення платежу за векселем або для видачі заявникові векселя замість визнаного недійсним та для відновлення зобов'язаними за векселем особами передавальних написів.

Розгляд судом справ про передачу безхазяйної нерухомої речі у комунальну власність (ст. ст. 329–333 ЦПК України)

Підсудність:

- заява про передачу безхазяйної нерухомої речі у власність територіальної громади за умов, визначених Цивільним кодексом України, подається до суду за місцезнаходженням цієї речі органом, уповноваженим управляти майном відповідної територіальної громади.

Безхазяйною є річ, яка не має власника або власник якої невідомий (ч. 1 ст. 335 ЦК України). Безхазяйні нерухомі речі беруться на облік органом, що здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно, за заявою органу місцевого самоврядування, на території якого вони розміщені. Про взяття безхазяйної нерухомої речі на облік робиться оголошення у друкованих медіа.

Після спливу одного року з дня взяття на облік безхазяйної нерухомої речі вона за заявою органу, уповноваженого управляти майном відповідної територіальної громади, може бути передана за рішенням суду у комунальну власність (ч. 2 ст. 335 ЦК України).

У заяві про передачу безхазяйної нерухомої речі у власність відповідної територіальної громади повинно бути зазначено, яку нерухому річ заявник просить передати у власність територіальної громади, основні характеристики нерухомої речі, посилання на документи про взяття безхазяйної нерухомої речі на облік органом, що здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно, друковані медіа, в яких було зроблено оголошення про взяття відповідної нерухомої речі на облік.

Справа про передачу безхазяйної нерухомої речі у власність територіальної громади розглядається судом за участю заявника з обов'язковим повідомленням усіх заінтересованих осіб.

Суд, встановивши, що нерухома річ є безхазяйною та взята на облік органом, який здійснює державну реєстрацію прав на нерухоме майно, а також що сплив один рік з дня взяття на облік нерухомої речі, ухвалює рішення про передачу безхазяйної нерухомої речі у власність відповідної територіальної громади.

*Розгляд судом справ про визнання спадщини відумерлою
(ст. ст. 334–338 ЦПК України)*

Підсудність:

- заява про визнання спадщини відумерлою у випадках, встановлених Цивільним кодексом України, подається до суду за місцем відкриття спадщини або за місцезнаходженням нерухомого майна, що входить до складу спадщини.

***Відповідно до ч. 1 ст. 1277 ЦК України спадщина може бути
визнана відумерлою:***

- у разі відсутності спадкоємців за заповітом і за законом;
- у разі усунення спадкоємців від права на спадкування;
- у разі неприйняття спадкоємцями спадщини, а також відмови від її прийняття.

У заяві про визнання спадщини відумерлою мають бути зазначені відомості про час і місце відкриття спадщини, про майно, що становить спадщину, а також докази, які свідчать про належність цього майна спадкодавцю, про відсутність спадкоємців за заповітом і за законом, або про усунення їх від права на спадкування, або про неприйняття ними спадщини, або про відмову від її прийняття.

Заява про визнання спадщини відумерлою подається після спливу одного року з часу відкриття спадщини (ч. 2 ст. 1277 ЦК України)

Суд відмовляє в прийнятті заяви про визнання спадщини відумерлою, якщо заява подана до закінчення одного року з часу відкриття спадщини (ст. 336 ЦК України).

Справа про визнання спадщини відумерлою розглядається судом з обов'язковою участю заявника та з обов'язковим повідомленням усіх заінтересованих осіб.

Справа про визнання спадщини відумерлою розглядається судом з обов'язковим залученням до участі у справі органів місцевого самоврядування за місцем відкриття спадщини та (або) за місцезнаходженням нерухомого майна, що входить до складу спадщини.

Розгляд судом справ про надання особі психіатричної допомоги у примусовому порядку (ст. ст. 339–342 ЦПК України)

Підсудність:

- ❑ за умов, визначених Законом України «Про психіатричну допомогу», заява лікаря-психіатра про проведення психіатричного огляду особи у примусовому порядку, про надання особі амбулаторної психіатричної допомоги та її продовження в примусовому порядку подається до суду за місцем проживання особи, а заява представника закладу з надання психіатричної допомоги про госпіталізацію особи до закладу з надання психіатричної допомоги у примусовому порядку та заява про продовження такої госпіталізації подаються до суду за місцезнаходженням зазначеного закладу;
- ❑ заява особи, якій за рішенням суду надається амбулаторна психіатрична допомога у примусовому порядку, або її законного представника про припинення цієї допомоги подається до суду за місцем проживання особи, а про припинення госпіталізації до закладу з надання психіатричної допомоги у примусовому порядку - до суду за місцезнаходженням закладу з надання психіатричної допомоги.

ВИДИ ПСИХІАТРИЧНОЇ ДОПОМОГИ

- **Стаття 11.** Психіатричний огляд
(проводиться з метою з'ясування: наявності чи відсутності в особи психічного розладу, потреби в наданні їй психіатричної допомоги, а також для вирішення питання про вид такої допомоги та порядок її надання)
- **Стаття 12.** Амбулаторна психіатрична допомога
- **Стаття 13.** Госпіталізація особи до закладу з надання психіатричної допомоги

Закон України «Про психіатричну допомогу» від 22.02.2000

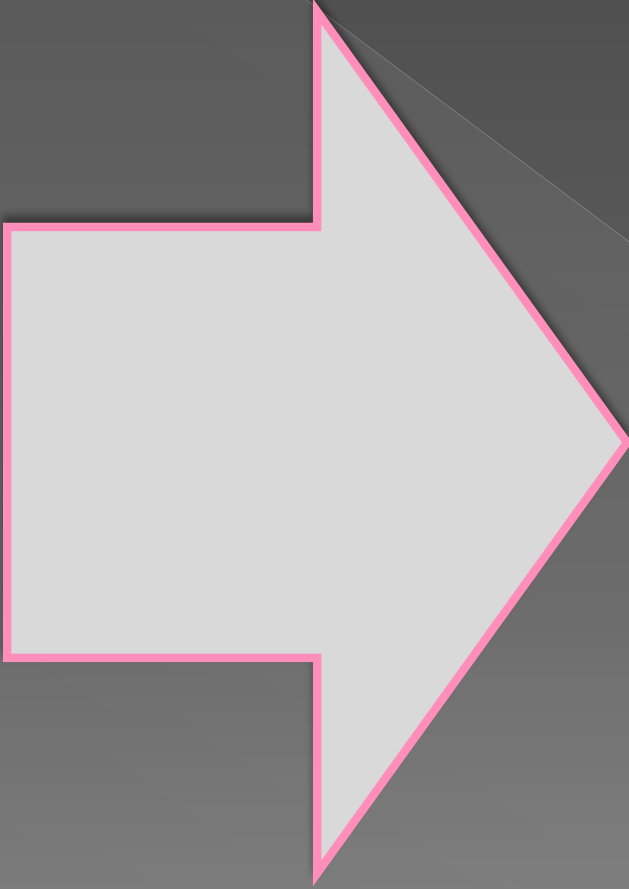
URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1489-14/conv#Text>

Заява про надання психіатричної допомоги у примусовому порядку розглядається судом у такі строки з дня її надходження до суду:

- про госпіталізацію особи до закладу з надання психіатричної допомоги - протягом 24 годин;
- про психіатричний огляд - протягом трьох днів;
- про надання амбулаторної психіатричної допомоги, її продовження та продовження госпіталізації - протягом десяти днів.

Справа за заявою про надання психіатричної допомоги у примусовому порядку, про припинення надання амбулаторної психіатричної допомоги або про госпіталізацію у примусовому порядку розглядається за присутності:

- особи, стосовно якої вирішується питання про надання їй психіатричної допомоги у примусовому порядку,
- з обов'язковою участю прокурора,
- лікаря-психіатра,
- представника закладу з надання психіатричної допомоги, який подав заяву,
- адвоката чи законного представника особи, стосовно якої розглядається питання, пов'язане з наданням психіатричної допомоги.

Якщо під час судового засідання особа заявляє про застосування до неї насильства під час примусової госпіталізації або, незалежно від наявності заяви особи, якщо її зовнішній вигляд, стан чи інші відомі судді обставини дають підстави для обґрунтованої підозри порушення вимог законодавства під час примусової госпіталізації, суддя зобов'язаний забезпечити невідкладне проведення судово-медичного обстеження особи та надіслати відповідному органу досудового розслідування окрему ухвалу щодо необхідності проведення дослідження фактів застосування насильства та вжиття необхідних заходів для забезпечення безпеки особи згідно із законодавством (ч. 4 ст. 342 ЦПК України)

Розгляд судом справ про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу (ст. ст. 343–346 ЦПК України)

Підсудність:

- заява про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу або про продовження строку примусової госпіталізації хворого на заразну форму туберкульозу подається до суду за місцезнаходженням протитуберкульозного закладу, який здійснює медичний (диспансерний) нагляд за цим хворим, або до суду за місцем виявлення такого хворого.

Стаття 12. Примусова госпіталізація людей, які хворіють на туберкульоз із бактеріовиділенням (хворих на заразні форми туберкульозу), за рішенням суду

1. У разі якщо люди, які хворіють на туберкульоз із бактеріовиділенням, у тому числі під час амбулаторного чи стаціонарного лікування, порушують протиепідемічний режим, що ставить під загрозу зараження туберкульозом інших осіб, з метою запобігання поширенню туберкульозу за рішенням суду вони можуть бути примусово госпіталізовані до регіональних фтизіопульмонологічних центрів (протитуберкульозних закладів), що мають відповідні відділення (палати) для розміщення таких хворих.
2. Заява про примусову госпіталізацію чи про продовження строку примусової госпіталізації людини, яка хворіє на туберкульоз із бактеріовиділенням, подається до суду представником регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу), що здійснює відповідне лікування такого хворого, протягом 24 годин з моменту виявлення порушення хворим протиепідемічного режиму. До заяви додається мотивований висновок лікаря, який здійснює або має здійснювати лікування такого хворого, про необхідність відповідно примусової госпіталізації до регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) чи про продовження строку примусової госпіталізації.
3. Примусова госпіталізація осіб, стосовно яких судом ухвалено відповідне рішення, здійснюється з урахуванням висновку лікаря на строк до трьох місяців.
4. Продовження строку примусової госпіталізації таких осіб здійснюється за рішенням суду на визначений ним строк з урахуванням висновку лікаря, який здійснює лікування такого хворого.
5. Рішення про примусову госпіталізацію до регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) чи про продовження строку примусової госпіталізації людей, які хворіють на туберкульоз із бактеріовиділенням, приймається судом за місцем виявлення таких хворих або за місцезнаходженням регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) та підлягає негайному виконанню. Територіальні органи поліції за зверненням керівника регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) надають у межах своїх повноважень допомогу у забезпеченні виконання рішення суду.
6. Примусова госпіталізація людей, які хворіють на туберкульоз із бактеріовиділенням, які страждають на психічні розлади, здійснюється в установленому цим Законом порядку з урахуванням законодавства про психіатричну допомогу.
7. Невиконання рішення суду про примусову госпіталізацію до регіонального фтизіопульмонологічного центру (протитуберкульозного закладу) чи про продовження строку примусової госпіталізації тягне за собою відповідальність відповідно до закону.

У заяві про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу або про продовження строку примусової госпіталізації мають бути зазначені встановлені законом підстави для такої госпіталізації. До заяви додається мотивований висновок лікаря про необхідність примусової госпіталізації до протитуберкульозного закладу або про продовження строку примусової госпіталізації, в якому зазначається строк, протягом якого буде проведено лікування.

Заява подається протягом 24 годин з часу виявлення порушення хворим на заразну форму туберкульозу протиепідемічного режиму.

Справи про примусову госпіталізацію до протитуберкульозного закладу або про продовження строку примусової госпіталізації суд розглядає не пізніше 24 годин після відкриття провадження у справі. Особі має бути надано право особистої участі в судовому засіданні, за винятком випадків, коли за даними протитуберкульозного закладу така особа становить загрозу розповсюдження хвороби.

Участь у розгляді справи представника протитуберкульозного закладу, за заявою якого відкрито провадження у справі, адвоката, законного представника особи, стосовно якої вирішується питання про примусову госпіталізацію або про продовження строку примусової госпіталізації, є обов'язковою (ст. 345 ЦПК України)

*Розгляд судом справ про розкриття банками інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичних та фізичних осіб
(ст. ст. 347–350 ЦПК України)*

Підсудність:

- ❑ заява про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичної або фізичної особи у випадках, встановлених законом, подається до суду за місцезнаходженням банку, що обслуговує таку юридичну або фізичну особу.

Інформація щодо діяльності та фінансового стану клієнта, яка стала відомою банку у процесі обслуговування клієнта та взаємовідносин з ним або стала відомою третім особам при наданні послуг банку або виконанні функцій, визначених законом, а також визначена у цій статті інформація про банк є банківською таємницею.

ст. 60 Закону України «Про банки і банківську діяльність» від 07.12.2000

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2121-14/conv#Text>

У заяві до суду про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, щодо юридичної або фізичної особи має бути зазначено:

- найменування суду, до якого подається заява;
- ім'я (найменування) заявника та особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, яка містить банківську таємницю, їх місце проживання або місцезнаходження, а також ім'я представника заявника, коли заява подається представником;
- найменування та місцезнаходження банку, що обслуговує особу, щодо якої необхідно розкрити банківську таємницю;
- обґрунтування необхідності та обставини, за яких вимагається розкрити інформацію, що містить банківську таємницю, щодо особи, із зазначенням положень законів, які надають відповідні повноваження, або прав та інтересів, які порушено;
- обсяги (межі розкриття) інформації, яка містить банківську таємницю, щодо особи та мету її використання (ст. 348 ЦПК України).

Справа про розкриття банком інформації, яка містить банківську таємницю, розглядається у п'ятиденний строк з дня надходження заяви у закритому судовому засіданні з повідомленням заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття банківської таємниці, та банку, а у випадках, коли справа розглядається з метою охорони державних інтересів та національної безпеки, - з повідомленням лише заявника.

Неявка в судове засідання без поважних причин заявника та (або) особи, щодо якої вимагається розкриття банківської таємниці, чи їх представників або представника банку не перешкоджає розгляду справи, якщо суд не визнав їхню участь обов'язковою.

Якщо під час розгляду справи буде встановлено, що заява ґрунтується на спорі, який розглядається в порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду і роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на загальних підставах.

Ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню.

Копії рішення суд надсилає банку, що обслуговує юридичну або фізичну особу, заявнику та особі, щодо якої надається інформація. Особа, щодо якої банк розкриває банківську таємницю, або заявник мають право у п'ятиденний строк оскаржити ухвалене судом рішення до апеляційного суду в установленому порядку. Оскарження рішення не зупиняє його виконання (ч. 3 ст. 350 ЦПК України).

Розгляд судом справ про видачу і продовження обмежувального припису (ст. ст. 350-1 –350-8 ЦПК України)

Підсудність:

- ❑ заява про видачу обмежувального припису подається до суду за місцем проживання (перебування) особи, яка постраждала від домашнього насильства або насильства за ознакою статі, а якщо зазначена особа перебуває у закладі, що належить до загальних чи спеціалізованих служб підтримки постраждалих осіб, - за місцезнаходженням цього закладу.

Обмежувальний припис стосовно кривдника - встановлений у судовому порядку захід тимчасового обмеження прав чи покладення обов'язків на особу, яка вчинила домашнє насильство, спрямований на забезпечення безпеки постраждалої особи.

ст. 1 Закону України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» від 07.12.2017

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-19#Text>

Заява про видачу обмежувального припису може бути подана:

- ❑ особою, яка постраждала від домашнього насильства, або її представником - у випадках, визначених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству»;
- ❑ особою, яка постраждала від насильства за ознакою статі, або її представником - у випадках, визначених Законом України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»;
- ❑ батьками та іншими законними представниками дитини, родичами дитини (баба, дід, повнолітні брат, сестра), мачухою або вітчимою дитини, а також органом опіки та піклування в інтересах дитини, яка постраждала від домашнього насильства, - у випадках, визначених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», або постраждала від насильства за ознакою статі, - у випадках, визначених Законом України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків»;
- ❑ опікуном, органом опіки та піклування в інтересах недієздатної особи, яка постраждала від домашнього насильства, - у випадках, визначених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству», або постраждала від насильства за ознакою статі, - у випадках, визначених Законом України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків» (ст.350-2 ЦПК України).

Заінтересованими особами у справах про видачу обмежувального припису є особи, стосовно яких подано заяву про видачу обмежувального припису.

Заінтересованими особами також можуть бути інші фізичні особи, прав та інтересів яких стосується заява про видачу обмежувального припису, а також органи державної влади та органи місцевого самоврядування у межах їх компетенції.

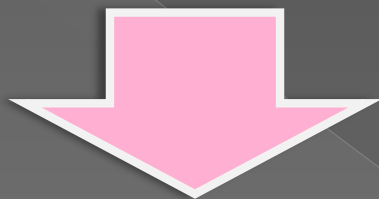
Справа про видачу обмежувального припису розглядається судом за участю заявника та заінтересованих осіб. У разі якщо участь заявника становить загрозу подальшої дискримінації чи насильства для нього, справа може розглядатися без його участі.

Суд розглядає справу про видачу обмежувального припису не пізніше 72 годин після надходження заяви про видачу обмежувального припису до суду.

Судові витрати, пов'язані з розглядом справи про видачу обмежувального припису, відносяться на рахунок держави (ст. 350-5 ЦПК України).

У разі задоволення заяви суд видає обмежувальний припис у вигляді одного чи декількох заходів тимчасового обмеження прав особи, яка вчинила домашнє насильство чи насильство за ознакою статі, передбачених Законом України «Про запобігання та протидію домашньому насильству» або Законом України «Про забезпечення рівних прав та можливостей жінок і чоловіків», на строк від одного до шести місяців.

Він може бути продовжений судом на строк не більше шести місяців після закінчення строку, встановленого рішенням суду згідно з ч. 2 ст. 350-6 ЦПК України (ст. 350-7 ЦПК України).

Про видачу або продовження обмежувального припису суд не пізніше наступного дня з дня ухвалення рішення повідомляє уповноважені підрозділи органів Національної поліції України за місцем проживання (перебування) заявника для взяття особи, стосовно якої видано або продовжено обмежувальний припис, на профілактичний облік, а також районні, районні у містах Києві і Севастополі державні адміністрації та виконавчі органи сільських, селищних, міських, районних у містах рад за місцем проживання (перебування) заявника.

Розгляд судом справ про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках (ст. ст. 350-9 –350-12 ЦПК України)

Підсудність:

- ❑ заява про розкриття особами, визначеними п. п. 1-3 ч. 1 ст. 134 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки», інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи у випадках, встановлених законом, подається до суду за місцезнаходженням особи, у розпорядженні якої знаходиться така інформація, а у разі якщо такою особою є нерезидент - за місцезнаходженням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку.

Професійною таємницею на ринках капіталу та організованих товарних ринках є інформація про діяльність та/або фінансовий стан клієнта, а також інша передбачена ч. 2 ст. 134 інформація, що стала відомою:

- 1) професійному учаснику ринків капіталу та організованих товарних ринків у процесі обслуговування клієнта при провадженні професійної діяльності на ринках капіталу та організованих товарних ринках;
- 2) третім особам під час провадження ними діяльності, пов'язаної з ринками капіталу та організованими товарними ринками;
- 3) третім особам, які надають послуги чи виконують роботи відповідно до договорів, укладених з особами, зазначеними у п. п. 1 і 2 цієї частини.

ч. 1 ст. 134 Закону України «Про ринки капіталу та організовані товарні ринки» від 23.02.2006

URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3480-15#Text>

У заяві до суду про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи повинно бути зазначено:

- ❑ найменування суду, до якого подається заява;
- ❑ ім'я (найменування) заявника та особи, щодо якої вимагається розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, їх місце проживання або місцезнаходження, а також ім'я представника заявника, якщо заява подається представником;
- ❑ ім'я (найменування) та місце проживання або місцезнаходження особи, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, яку вимагається розкрити;
- ❑ обґрунтування необхідності та обставини, за яких вимагається розкрити інформацію, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо особи, із зазначенням положень законів, які надають відповідні повноваження, та/або прав та інтересів, які порушено;
- ❑ обсяг (межі розкриття) інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо особи та мету використання такої інформації.

Справа про розкриття інформації, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, розглядається у п'ятиденний строк з дня надходження заяви у закритому судовому засіданні з повідомленням заявника, особи, щодо якої вимагається розкриття такої інформації, та особи, в розпорядженні якої знаходиться така інформація, а в разі якщо справа розглядається з метою забезпечення охорони державних інтересів та національної безпеки - з повідомленням лише заявника.

У разі якщо під час розгляду справи буде встановлено, що заява ґрунтується на спорі, який розглядається в порядку позовного провадження, суд залишає заяву без розгляду і роз'яснює заінтересованим особам, що вони мають право подати позов на загальних підставах.

У разі якщо під час судового розгляду буде встановлено, що заявник вимагає розкрити інформацію, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, щодо юридичної або фізичної особи без підстав і повноважень, визначених законом, суд ухвалює рішення про відмову в задоволенні заяви.

Ухвалене судом рішення підлягає негайному виконанню.

Копії рішення суд надсилає особі, у розпорядженні якої знаходиться інформація, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, яку необхідно розкрити, заявнику та особі, щодо якої розкривається така інформація.

Особа, щодо якої розкривається інформація, що становить професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках, або заявник мають право у п'ятиденний строк оскаржити ухвалене судом рішення до апеляційного суду в установленому порядку. Оскарження рішення не зупиняє його виконання.